

at være haardt og ufornødent. Men Sagen er, at i § 12 af den Indstilling, der er gjort af Fattigkommissionen, staar der en Passus, som man har ønsket at optage, men som indeholdt et Par Ord, der ere faldne ud her, hvorved hele Meningen forandres. Der staar nemlig: den Understøttelse, der af Fattigvæsenet er ydet et forældreløst Børn, som bør forinden det 18de Aar osv. Jeg har nævnt dette for at give den ærede Minister Leilighed til, naar han tager Ordet, at udtale, om det skal være Meningen af, hvad der staar i Udfæstet. Jeg har med Glæde set den Udvikelse af Forældres Forpligtelse til at sørge for deres Børn og Børns Forpligtelse til at sørge for deres Forældre m. m., som findes i § 10. Derimod maa jeg tilføje, at Bestemmelserne i Lovforslaget § 14 om, hvad der skal ydes et Lyende, ikke kunne tilfredsstille de Forordringer, som et Lyende maa kunne stille. Bestemmelsen gaar nemlig ud paa, at, naar et Lyende bliver syg, kan det fordre sin Løn, Kost og Logis for den Tid, der er tilbage af Overenskomsten mellem Husbonden og Lyendet, dog ikke ud over 6 Maanedes. Nu forekommer det mig, at, naar et Lyende yder et Hus sine Kræfter i den Tid, det er rask, og Intet har til at bestøje Sygepleie, Medicin eller Lægehjælp med, naar det bliver syg, maa det findes billigt, at den, der iverigt har at sørge for Lyendets Underhold, ogsaa sørger for Sygepleie, Medicin og Lægehjælp i en saadan Udstrækning, som Sygdommen fordrer. En Tjenestepiges Løn er ikke stor nok til at kunne slaa til i Sygdomstilfælde, og det forekommer mig derfor naturligt, at i den Tid, der er tilbage af Kontraktstiden, bør hun foruden Logis og Underhold ogsaa, naar hun bliver syg, have Medicin, Sygepleie og Lægehjælp, saaledes navnlig, at hun kan indlægges paa et Hospital, naar Husbonden ønsker det, og naar Lægen forlanger det, uden derfor at blive fæstet ind under Fattigvæsenet. Efter Lovforslaget maa nemlig Fattigvæsenet betale Omkostningerne, og Lyendet kommer ind under Fattigvæsenet, naar hun ikke kan udrede Omkostningerne af sin Løn, og Husbonden ikke vil udrede dem. — Endnu skal jeg kun gjøre den Bemærkning, at der i Lovforslaget findes endel Bestemmelser, der vistnok gaa mere i det Enkelte, end at de passende kunne optages i Loven. Blandt disse skal jeg kun nævne § 44, der indeholder en Fortegnelse over de forskellige Spørgsmaal, der skulle gjøres en Trængende, naar han søger Understøttelse, og heriblandt findes der navnlig under Litra h, nogle Spørgsmaal, der næsten synes lidt

komiske, nemlig om, hvor meget han kan behøve, og hvori Understøttelsen kan bestaa.

L. Griften: Enkelte Medlemmer have jo hilset dette Lovforslag med Glæde; jeg kan ikke sige, at jeg er i dette Tilfælde. Disse Bestemmelser have tværtimod bedrøvet mig. Det forekommer mig, og det Samme er allerede udtalt af forskellige andre ærede Medlemmer, at Udvikelsen af den gjensidige Forsørgelsespligt mellem Forældre og Børn er altfor streng. Det ærede 6te kongevalgte Medlem (Næsting) udtalte sig omtrent i samme Retning, men hans Udtalelse var dog nærmest rettet imod det Tilfælde, at de Trængende uden at henvende sig til Fattigvæsenet kunne faae sig Understøttelse fra Familien tilkendt af Dørrigheden; efter at have anset derover, synes det, som om han faldt fra eller i alt Fald stillede sig tvivlsom over for de strenge Bestemmelser i Lovforslaget. Jeg har i Kommissionens Betænkning efteret Motiverne til disse Bestemmelser, og jeg har ikke fundet dem synderlig vidtløftige. Der siges kun i Almindelighed, at man foreslaar disse Bestemmelser for at fremme det Forhold, der bør være mellem Forældre og Børn. Jeg skjønner imidlertid ikke rettere, end at det her forholder sig paa samme Maade som med den af Kommissionen anbefalede frivillige Fattigforsørgelse; det bliver ikke nogen frivillig Forsørgelse, naar den er paabudt ved Lov, og der kan heller ikke ved Lov skabes det rette Forhold mellem Forældre og Børn, men det maa komme ad andre Veie. Jeg skal nu tillade mig at ytre mig om, hvilke Følger saadanne strenge Bestemmelser Gjenemsjælse vil have. Jeg tænker mig Forældre, der hæderlig have opdraget en talrig Børneskole og endog saa lagt lidt hen til Alderdommen. Børnene ere ogsaa gaaede hæderlig ud i Verden, men letsindige Forbindelser have gjort, at de ere blevne bebyrdede med en talrig Børnesfamilie og derved bragte i Træng. Deres Fader, som har ment at have gjort sin Pligt imod dem, og som har lagt tilside til sin egen Alderdom, skal nu efter Lovforslaget kunne dømmes til at yde yderligere Bidrag til disse Børn, og hvis han ikke vil det, skal han endog saa kunne dømmes til Fængsel. Og hvorledes ere nu disse Straffebestemmelser fastsatte? En Styrmer, der er dømt til at udrede 10 Rd., kan efter Kommissionens Forslag komme til at affone dem med 5 Dages Fængsel, medens den rige Fader, der er bleven dømt til at betale 400 Rd., skal kunne slippe med 10 Dages Fængsel, naar han ikke vil betale; men det synes dog virkelig ikke